

ด่วนที่สุด

ที่ ทส 1008/ Δ0b

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน
กรุงเทพฯ 10400

22 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง นโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชน

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร 0506/2236

ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2550

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส 1008/498
ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทบทวนความเห็นเรื่อง นโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้ว ขอยืนยันตามความเห็นที่ได้เคยเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีไปแล้ว ดังรายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

กลุ่มนโยบายและแผน

โทร. 0-2265-6500 ต่อ 6671-2

โทรสาร. 0-2265-6606 และ 0-2265-6602

ที่ ทส 1008/ 498

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน
กรุงเทพฯ 10400

28 กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง นโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชน

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์ฯ ด่วนมาก ที่ นร 0504/ว(ล) 18984
ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2548

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์ฯ ได้ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรณรงค์ฯ ในเรื่องนโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชน ตามที่กระทรวงยุติธรรม ได้นำเสนอให้คณะกรรมการรณรงค์ฯ พิจารณาให้ความเห็นชอบ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาเห็นชอบที่จะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามนโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชนฉบับแรกซึ่งหมดวาระ ในปี 2548 ต่อไปก่อนจนกว่าแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติฯ ฉบับที่ 2 จะดำเนินการจัดทำแล้วเสร็จและประกาศใช้ และเพื่อให้แผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติฯ ฉบับที่ 2 ซึ่งจะใช้แผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติฯ ฉบับแรก และแผนยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชน มาเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำ ได้มีความครบถ้วน ถูกต้อง และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงขอให้ดำเนินการตามข้อคิดเห็นและข้อสังเกต ดังนี้

1. การพิจารณากำหนดทิศทางและนโยบายการพัฒนาประเทศ ที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีการพัฒนาอย่างมั่นคง และยั่งยืน มีความสมดุล ความพอดี และมีภูมิคุ้มกัน จะพิจารณาใน 3 มิติ เป็นหลักสำคัญ คือ มิติเศรษฐกิจ มิติสังคมและมิติทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้ง 3 มิติดังกล่าว จะต้องสร้างให้มีความสมดุลและมีภูมิคุ้มกันที่จะสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของบริบทการพัฒนาที่เกิดจากปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในประเทศได้ ดังนั้น การจัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติ ด้านสิทธิมนุษยชน ฉบับที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์ และแนวนโยบายฯ ควรจะพิจารณามิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความชัดเจน และครอบคลุมถึง 2 มิติดังกล่าวด้วย เพื่อนำไปสู่การอยู่ดีมีสุขของคนไทยและเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนตลอดไป

2./2.แผนยุทธ...

2. แผนยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้มี การจัดทำล่าสุดและมีรายละเอียดมากกว่านโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติ ฉบับแรก จึงขอ พิจารณาให้ข้อคิดเห็นและข้อสังเกตต่อแผนฯ ดังนี้

2.1 ยุทธศาสตร์การปรับเชิงโครงสร้าง/กลไก/กฎหมาย/การบริหาร/นโยบาย

กลยุทธ์ที่ 2 การปรับแก้โครงสร้างการเมือง กฎหมายและกฎระเบียบที่เป็น อุปสรรคต่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) การกำหนดมาตรการ/แนวทาง/วิธีการอย่างใด ๆ และให้มีหน่วยงาน รับผิดชอบ ควรจะกำหนดให้มีการรายงานเป็นระยะ ๆ ไว้ด้วย เพื่อเร่งรัดให้หน่วยงานดังกล่าวปฏิบัติ หน้าที่ให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผน

2) สิทธิมนุษยชนด้านสิ่งแวดล้อม ตามมาตรการข้อ 2.3 อาจจะเหมือนหรือ แตกต่างไปจากสิทธิมนุษยชนตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งความเข้าใจของประชาชน กับหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ให้ความคุ้มครองกับประชาชนดังกล่าวอาจเข้าใจไม่ตรงกัน การเสนอให้ มีมาตรการจัดการทางกฎหมายกับผู้ละเมิดอย่างฉับพลันทันทีอย่างเสมอภาค จึงควรกำหนดกรอบหรือ ขอบเขตของคำว่า “สิทธิมนุษยชนด้านสิ่งแวดล้อม” ไว้ด้วยว่ามีความหมายครอบคลุมเพียงใด

3) มาตรการข้อ 2.4 ที่ให้ผู้ได้รับประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติมีหน้าที่ต้อง แก้ไขฟื้นฟู บำรุงพื้นที่ให้คืนสู่สภาพเดิมให้มากที่สุดภายหลังสิ้นสุดใบอนุญาต หรือสัมปทาน ด้วย ค่าใช้จ่ายของตนเอง ควรจะให้ Third Party เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการฟื้นฟูดังกล่าวด้วย เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ออกใบอนุญาต หรือให้สัมปทาน ยอมรับการฟื้นฟูทั้งๆ ที่การกระทำ ดังกล่าวนั้นได้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สิ่งแวดล้อม หรือชุมชนโดยรวมแต่อย่างใด

4) มาตรการข้อ 2.5 กรณีการก่อให้เกิดมลพิษที่มีผลกระทบเฉพาะบุคคลใด บุคคลหนึ่งไม่ว่าจะเป็นความผิดทางแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาหรือไม่ก็ตาม สิทธิในการขอความใน เรื่องค่าเสียหายเป็นเรื่องส่วนตัวของบุคคลนั้น หากศาลเห็นว่าผู้นั้นเป็นคนยากจนไม่สามารถจัดหา ทนายความได้เอง ก็ให้ศาลเป็นผู้ตั้งทนายความให้ โดยให้ทนายความได้รับเงินรางวัลและค่าใช้จ่าย ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนดน่าจะเหมาะสมกว่าการให้พนักงานอัยการเป็น ผู้ฟ้องเรียกค่าเสียหายแทนผู้นั้น

5) มาตรการข้อ 2.7 ที่จะแก้ไขมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ พ.ศ. 2535 จาก “..บุคคลอาจมีสิทธิและหน้าที่เป็น “..บุคคลมีสิทธิและหน้าที่..” อาจจะเป็นการบังคับให้ บุคคลมีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งถ้าหากไม่ทำตามหน้าที่ดังกล่าว พระราชบัญญัติส่งเสริมฯ พ.ศ.2535 ก็มีได้กำหนดฐานความผิดไว้ จึงไม่มีประโยชน์อันใดที่จะแก้ไขให้ เป็นไปตามมาตรการที่กำหนดไว้

6) มาตรการข้อ 2.8 การแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกกฎหมายในเรื่องการร้องทุกข์ เป็นการแก้ไขที่ปลายเหตุ หากต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของ

ชาติอย่างแท้จริง ควรกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องเปิดเผยข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดมลพิษ สำหรับประชาชนจะได้ใช้เป็นฐานข้อมูลในการติดตามตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นการแสดงความจริงใจของผู้ประกอบกิจการและสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ประกอบกิจการกับประชาชนที่มีภูมิสำเนาอยู่ใกล้ๆ กับแหล่งกำเนิดนั้นๆ

7) มาตรการข้อ 2.9 ที่กำหนดให้ผู้ที่ไม่ได้รับความเสียหายจากการก่อให้เกิดมลพิษหรือการทำลายทรัพยากรธรรมชาติมีอำนาจฟ้องคดีแพ่งได้ด้วย อาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติว่าเมื่อศาลมีคำพิพากษาให้ชดเชยค่าเสียหายแล้ว ผู้ใดจะเป็นผู้ได้รับค่าเสียหายนั้น และเห็นควรให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจฟ้องเรียกค่าเสียหายแทนประชาชนในกรณีที่ประชาชนร้องขอ

8) มาตรการข้อ 2.10 ไม่ควรกำหนดระยะเวลาการดำเนินการตามแผนถึง 3 ปี เพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเผยแพร่ให้ประชาชนเข้าใจได้ทันที ว่าหน่วยงานใดมีบทบาทภาระหน้าที่ในเรื่องใด และถ้าหากหน่วยงานดังกล่าวมีการละเว้นต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายประชาชนที่เสียหายหรืออาจจะเสียหายจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐดังกล่าว สามารถที่จะฟ้องต่อศาลปกครองได้อยู่แล้ว

กลยุทธ์ที่ 3 การปรับแก้การจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม

1) มาตรการข้อ 3.1 ปัจจุบันแนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้ครอบคลุม เรื่อง ผลกระทบต่อมนุษย์ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยต้องศึกษาไว้ภายใต้หัวข้อคุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต นอกจากนี้ ในส่วนของหน่วยงานรับผิดชอบ ควรจัดลำดับความสำคัญโดยกำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการดำเนินการ จะมีความเหมาะสมมากกว่ากระทรวงศึกษาธิการ

2) มาตรการข้อ 3.2 การควบคุม การลงโทษผู้มีสิทธิทำรายงาน ปัจจุบันดำเนินการตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2527) ซึ่งกรณีการจัดทำรายงานประเภทเงินผ่อน อาจเป็นเหตุให้ทางราชการเสียหาย หรือจัดทำรายงานเท็จ มีโทษสั่งพักใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตแล้วแต่กรณี นอกจากนี้ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม นอกจากจะต้องมีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมแล้ว จะต้องให้องค์กรอิสระซึ่งประกอบด้วย องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าว

3) การดำเนินการตามมาตรการต่างๆ อาจต้องใช้เวลาเนื่องจากต้องมีการปรับปรุงกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกัน จึงเห็นว่าหน่วยงานด้านยุติธรรมควรได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความเสมอภาคและเป็นธรรม

กลยุทธ์ที่ 4 การเพิ่มมาตรการด้านการปกครอง มาตรการด้านภาษี ค่าธรรมเนียมพิเศษ มาตรการด้านเศรษฐศาสตร์ในการกำหนดราคา มาตรการจูงใจต่างๆ เพื่อส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) การกำหนดมาตรการสร้างแรงจูงใจควรแยกออกเป็นภาคประชาชนทั่วไป และภาคผู้ประกอบการ โดยภาคประชาชนควรจะใช้มาตรการการลดค่าบริการให้กับผู้ที่เต็มใจทำตามหลักเกณฑ์ของทางราชการ หรือการให้ได้รับสิทธิพิเศษบางประการจากทางราชการ เช่น การรักษาพยาบาล การเข้าร่วมประชุมกับภาครัฐ เป็นต้น สำหรับภาคผู้ประกอบการ อาจให้นำเอาค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหามลพิษไปหักเป็นค่าใช้จ่ายพึงประเมินที่จะต้องเสียภาษีได้ เป็นต้น

2) มาตรการข้อ 4.2 การใช้มาตรการในเรื่องภาษีอากร หรือการจัดเก็บ ค่าธรรมเนียมพิเศษมาใช้กับผู้ปล่อยมลพิษ ให้ใช้มาตรการดังกล่าว ผลักดันให้มีการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมเพื่อหลีกเลี่ยงการดำเนินกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดมลพิษ เช่น การเพิ่มการจัดเก็บภาษีป้ายให้สูงขึ้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหันไปใช้สื่ออื่นที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมแทน

3) มาตรการข้อ 4.3 การใช้มาตรการด้านเศรษฐศาสตร์จูงใจ โดยยกเว้นภาษี ให้กับผู้นำเครื่องมือ เครื่องจักร หรือการติดตั้งอุปกรณ์ลดมลพิษมาใช้เพื่อสนับสนุนให้ประชาชน ร่วมกันลดภาวะมลพิษนั้น ให้ใช้มาตรการดังกล่าว เพื่อการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับชุมชนด้วย

2.2 ยุทธศาสตร์ การส่งเสริม/สนับสนุน

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจและปลูกจิตสำนึกของเจ้าหน้าที่ รัฐและประชาชน

1) ระยะเวลาในทุกมาตรการ ควรกำหนดระยะเวลาการดำเนินการเป็นช่วง ตลอดระยะเวลาการดำเนินงานแผนยุทธศาสตร์ฯ เนื่องจากกระบวนการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ แก่ประชาชน องค์กรภาคเอกชน หน่วยงานของรัฐ ให้เกิดจิตสำนึกร่วมกันนั้น ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

2) ให้เพิ่มมาตรการข้อ 1.5 สร้างเสริมศักยภาพของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความเข้มแข็งเพื่อพิทักษ์รักษาทั้งตัวทรัพยากร และภูมิ ปัญญาให้สืบทอดต่อไปอย่างยั่งยืน โดยต้องให้ความรู้และเตรียมความพร้อมที่จะเผชิญกับกระแสที่จะมี ผลกระทบต่อสิทธิผลประโยชน์ต่างๆ ของชุมชน และต้องให้รู้เท่าทันกับกระแสที่เกิดขึ้นทั้งจากปัจจัย ภายในและปัจจัยภายนอกประเทศได้ เช่น พันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารนโยบายโครงการพัฒนา

1) มาตรการข้อ 3.1 มีข้อสังเกตในเรื่องการกำหนดให้มีการจัดทำประชา วิจารณ์ ก่อนที่จะมีการดำเนินงานสำหรับโครงการขนาดใหญ่ นั้น น่าจะกำหนดให้เป็นไปตามระเบียบ สำนักราชเลขาธิการว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.2548 จะเหมาะสมกว่า นอกจากนี้

ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้พัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน และการประเมินผลกระทบทางสังคมในการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้กำหนดให้มีการเปิดเผยร่างรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ต้นไว้แล้ว

กลยุทธ์ที่ 5 การจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องเกี่ยวกับ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) มาตรการข้อ 5.1 ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้พัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน และการประเมินผลกระทบทางสังคมในการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้กำหนดให้มีการเปิดเผยร่างรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ต้นไว้แล้ว

2) ให้เพิ่มมาตรการ ข้อ 5.2 ส่งเสริมสิทธิของประชาชนหรือชุมชนท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน และเพิ่มเติมหน่วยงานรับผิดชอบ ประกอบด้วย กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงคมนาคม ด้วย

3) การจัดตั้งองค์กรกลางด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อประสานงาน เนื่องจากการทำงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาจไม่จำเป็นต้องมีองค์กรกลางในการบริหารจัดการ เพราะประเทศไทยเป็นประเทศเล็ก สิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ก็ไม่แตกต่างกันมาก ดังนั้น จึงควรปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดภารกิจ อำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบให้ชัดเจนระหว่างหน่วยงานระดับส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น และปรับปรุงโครงสร้างกฎหมายให้มีลักษณะสามารถปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงได้

2.3 ยุทธศาสตร์ การปกป้อง/คุ้มครอง

กลยุทธ์ที่ 1 การจัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) มาตรการที่ 1.1 จัดตั้งกองทุนหรือมีทุนสมทบ เพื่อส่งเสริมการพิทักษ์รักษาและการป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.1) ให้เพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับการช่วยเหลือ ให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการต่อสู้/ดำเนินคดีด้วย เนื่องจากคดีด้านสิ่งแวดล้อมเป็นคดีที่ใช้ระยะเวลายาวนานในการพิสูจน์หรือตัดสินคดี ทำให้ผู้เสียหายไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าว จนต้องยอมรับความเสียหายจากการละเมิดโดยไม่ดำเนินการใดๆ โดยอาจจะบรูณาในลักษณะการให้ยืม และใช้คืนกองทุนเมื่อคดีสิ้นสุด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ไขสภาพปัญหาในประเด็นข้อที่ 3 ที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามนโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชน

1.2) ควรพิจารณาดำเนินการในหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pay Principle : PPP) ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้กองทุน หรือทุนสมทบ สามารถบริหารจัดการและช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยจากการละเมิดสิทธิด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายยงยุทธ ดิยะไพรัช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

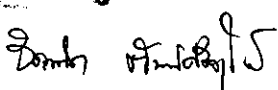
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

โทรศัพท์ 0 2265 6500 ต่อ 6767 , 6772

โทรสาร 0 2265 6606

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรัชชนิด์ ตันท์ศรีสุโรจน์)
นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 8ว.